

[Jensen-Broby.]

bestillinger på flyvebilletter og det er almindeligt, at folk, når de skal her til Danmark, samtidig med flyvebilletten sikrer sig natlogi, så jeg vil tro, at SAS let kan drive det hotel. De behøver ikke at nøjes med de 3 måneder i turistsæsonen som de andre hoteller. Jeg tror ikke, det er nogen dårlig spekulation, der er sket her.

Hvad de private aktier angår, vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at jeg tror ikke, det er kapitalister, der som spekulanter køber SAS-aktier, absolut ikke, man kan vist godt se bort fra det. De, der køber SAS-aktierne, er de store selskaber her i landet, som af nationale og skandinaviske grunde har støttet selskabet ved at tegne disse aktier, og det har de gjort ud fra den forudsætning, at det ikke skulle være en pengeanbringelse, der skulle give de store renter, for der er sat bom for renterne her, idet den garanti, staten har ydet, først skal tilbagebetales, før der kan gives udbytte, og udbyttet aldrig kan blive over 5 pct. Derfor tror jeg ikke, at kapitalister går ind i det foretagende.

Men nu må vi jo se. Jeg går ud fra, at der bliver nedsat et udvalg, og vi er interesseret i dér at få oplysninger om forskellige ting, og jeg er sikker på, at vi nok skal få de oplysninger.

A. C. Normann: I anledning af det ærede medlem hr. Alfred Jensens bemærkninger skal jeg lige benytte lejligheden til at sige, at da jeg talte om den enighed, der var mellem de fire gamle partier i det høje ting indtil 1955, overså jeg det kommunistiske partis stilling. Jeg havde glemt den. Jeg indrømmer, det var ukorrekt, og beklager det.

Og så vil jeg gerne lige gøre den lille bemærkning til det ærede medlem hr. Gottschalck Hansen — det er sådan mest for en ordens skyld, jeg siger det — at jeg ikke har fundet det forstemmende, at der ikke kunne gives udbytte, når nu omsætningen var steget så stærkt. Jeg har ikke ønsket, at der måtte blive givet udbytte på nuværende grundlag, men jeg har fundet det forstemmende, at der ikke blev et overskud, at der ikke blev en fortjeneste på driften, som kunne anvendes til konsolidering. Der kan efter min opfattelse ikke være tale om

eller i hvert fald ikke være noget ønskeligt i, at selskabet giver sig til at betale udbytter, så længe der ikke er tale om et betydeligt bedre driftsresultat, end det har haft f. eks. det sidste par år.

Alfred Jensen: Til ministeren vil jeg gerne sige, at jeg ikke har overset, hvilket samfundsgode SAS er. Jeg har da heller ikke i mine bemærkninger på nogen måde villet give udtryk for, at det er min mening, at SAS skal aflives, at luftfarten skal opgives. Det, jeg har talt om, har været noget helt andet. Jeg har sagt, at luftfarten er så stor og krævende en opgave, at samfundet er interesseret i, at den løses på en forsvarlig måde, og det, jeg har taget afstand fra, er, at man lader private komme til at dirigere og lede denne udvikling. Jeg havde mindst af alt tænkt mig, at jeg skulle komme i krig med den højtærede minister på dette punkt. Jeg troede egentlig, vi var enige om, at samfundsdrift er det bedste. Det er i hvert fald det, som både socialdemokratiet og det kommunistiske parti har arbejdet for, og jeg vil også tro, det gælder dette område.

De betragtninger, som det ærede medlem hr. Horn gjorde gældende om de private, der tog en risiko, kan jeg ikke skrive under på. Det er en meget, meget minimal risiko, der tages her. Når man tager i betragtning, at staten har halvdelen af A-aktierne og 8,3 mill. af B-aktierne og har påtaget sig garantiforpligtelser, der kan blive reelle forpligtelser, så staten også må skyde penge ind her, så er det såre lidt, der er ofret, så er det en såre beskedent risiko, de private har taget. I denne forbindelse kan man ikke lade være med at tænke på andre tilfælde, hvor staten er skredet ind og ved hjælp af kapital har erhvervet sig aktier enten af den ene eller den anden art og reddet selskaber i en vanskelig situation. B & Ws og Landmandsbankens aktionærer fik heller ikke noget overskud i de kritiske år, men da de var kommet over vanskelighederne, fik de så sandelig noget ud af det. Det, jeg taler om her, er, at staten værner, luner, omkring de selskaber, som har indskudt penge i dette foretagende, og derfor er den risiko, som de private her har påtaget sig, såre beskedent, om der overhovedet er nogen.